

foregaaende Afstemninger; i Folkethingets Forretningsorden § 26 er der derimod Tale om de Udfærdigelses, der blive en Følge af Thingets Beslutninger i Sager, der ikke angaa Lovforslag, og til denne Paragraphs Bestemmelser om den endelige Affattelse af slige Udfærdigelses har vor Forretningsorden intet Tilsvarende for Secretairenes Vedkommende.

Naar den Statsact, der skal udfærdiges, saaledes træder op umiddelbart istedetfor Kongeloven, og naar det, som jeg troer, man tør forudsætte, i denne Statsacts dispositive Deel med rene Ord udtales som en bindende Grundsatning, en Anerkendelse af Monarchiets fremtidige Udelelighed, da svinder ogsaa derved for mig endeel af de Betænkkeligheder, jeg har næret ved at gaae ind paa Spørgsmaalet om Kongelovens udtryffelige Ophævelse, eller om en udtryffelig Ophævelse af de forbeholdte Paragrapher i Kongeloven om den cognatiske Arvesølge. I og for sig selv kan jeg ikke finde, at der i de afsluttede Tractater udtryffelig er lovet en saadan Ophævelse af Kongeloven; den maa forklares at fremkomme ved det Forhold, hvori Statsacten skal stilles til den tidligere Ret; thi ellers er det jo en bekjendt Sag, at, fordi man giver en ny Lov om Forhold, hvorom der hidtil har gjældet ældre Love, ophæves ikke derved den ældre Lov, naar den ikke udtryffelig tilbagekaldes, men vedbliver derimod at bestaae i den Deel af sit Omraade, som gaaer videre end det Omraade, der er betegnet for den nye Lov. Jeg mener derfor, at man meget vel kunde tænke sig Vedligeholdelsen af visse Bestemmelser i Kongeloven som fremdeles subsidiair anpendelige, naar den Statsact, der gives, var udtømt; men jeg troer ikke, som Sagerne nu staae, at jeg tør driste mig til at tilraade, at man længere forsøger paa at gjenføre noget Saadant. Regjeringen fastholder med saa stor Styrke den modsatte Anskuelse, at jeg troer, man vilde gaae ud over det Standpunkt, som egentlig naturligt tilkommer Folkerepresentationen, naar man i denne Henseende vilde gjøre yderligere Modstand, og jeg troer, at det vilde være saameget betænkligere at fortsætte en saadan Modstand, som Rigsdagen under de indviklede Forhold, hvori den staaer til de andre Landsdele, ikke er i Besid-

delse af den Magtfulde, som ellers ligger hos Representationen under mere udviklede constitutionelle Forhold. Jeg drister mig derfor ikke til at fortsætte Modstanden mod Ophævelsen af Kongelovens Arvesølge i de Punkter, hvor den gaaer ud over den Statsact, man har istinde at udfærdige. I og for sig beklager jeg imidlertid, at man er kommen dertil. Det er dog ikke, fordi jeg lægger Vægt paa at vedligeholde en egentlig qvindelig Succession; den er endogsaa ikke saa dansk, som man har paastaet; thi det Exempel, der blev nævnt af vor Historie, passer egentlig ikke ganske; thi Statsmagten var ikke egentlig overdraget Dronning Margrethe som Dronning, men som Danmarks Riges Formynderesse. Det egentlige mandlige Regimente er upaatvivlelig mere nordisk og gammel dansk end den qvindelige Arvesølge, og det er for mig en stor Grund til ikke at lægge saa særdeles betydelig Vægt paa dette Punkt. Derimod lægger jeg særdeles megen Vægt paa, at man fremdeles maatte kunne benytte det Familieforhold, der stiftes gennem Dvinder, til at forbinde en ny Mandslinje med den gamle uddoende. Jeg holder mig overbevist om, at dette giver den lykkeligste Ordning af Successionsforholdene. Det er ogsaa denne Vej, vi altid have fulgt her i Landet, og som jeg ønsker man fremdeles maa kunne følge; og som jeg ogsaa haaber, at det omstøder maa kunde lykkes at gjøre gjældende; uagtet man for Diebliffet ophæver de Bestemmelser, som indeholdes i Kongeloven. Det er med Hensyn til et saadant Dnske, at jeg i Slutningen af det Adresseskudkast, som jeg har tilladt mig at forelægge, har indført en Ottring om, at Hs. Majestæts vise Omsigt ikke vil overse Dnskeligheden af den danske Thronfølges videre Betyrrelse; derved har jeg meent, at dette skulde skee efter samme gode gamle Grundsatning, hvorefter Thronfølgen hidtil er foregaaet i de danske Lande. Dette er det eneste Punkt, hvorpaa jeg særdeles vil holde i Adressen, hvorimod jeg iøvrigt ved dens Affattelse berevilligen skulde komme enhver Betragtning af Ministeriet imøde.

Jeg maa derhos dog, da vi ere komne ind paa dette Punkt, fremhæve, at vi ogsaa denne Gang have knyttet den nye Linje, som skal